

19^e Zondag door het Jaar A

**Weest gerust, Ik ben het.
Vreest niet. (Mt 14,27)**

Van leven naar eucharistie

De geschiedenis van een volk is doordrongen van moeilijke en tragische situaties. Daardoor kan een volk het vertrouwen in zijn toekomst verliezen en tot wanhoop komen. Men kan dan het ergste vrezen. Wordt de beproeving overwonnen dan kan een volk heropleven en de situatie helemaal te boven komen. Met zijn overgebleven kracht en mogelijkheden als uitgangspunt is een nieuw begin mogelijk.

Eerste lezing

I Koningen 19,9a.11-13a

In die dagen kwam de profeet Elia bij de Horeb, de berg van God. Daar ging hij een grot binnen en overnachtte er. Maar de Heer zei tot hem: "Ga naar buiten en treed aan voor de Heer op de berg." Toen trok de Heer voorbij. Voor Hem uit ging een hevige storm, die bergen deed splijten en rotsen verbrijzelde. Maar de Heer was niet in de storm. Op de storm volgde een aardbeving. Maar ook in de aardbeving was de Heer niet. Op de aardbeving volgde vuur. Maar ook in het vuur was de Heer niet. Op het vuur volgde het suizen van een zachte bries. Zodra Elia dit hoorde, bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel, ging naar buiten en bleef staan aan de ingang van de grot.

Tweede lezing

Romeinen 9,1-5

Ik, Paulus, spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet, mijn geweten waarborgt het mij in de heilige Geest: in mijn hart is grote droefheid en een pijn die niet ophoudt. Waarlijk, ik zou wensen zelf vervloekt en van Christus gescheiden te zijn, als ik mijn broeders en stamverwanten daarmee kon helpen. Immers, zij zijn Israëlieten, hun behoort de aanneming tot zonen, de

heerlijkheid, de verbonden, de wetgeving, de eredienst en de beloften; van hen zijn de aartsvaders en uit hen komt de Christus voort naar het vlees, die, boven alles verheven, God is: de gezegende tot in eeuwigheid! Amen.

Evangelie

Matteüs 14,22-33

Na de broodvermenigvuldiging dwong Jezus zijn leerlingen in de boot te gaan en alvast naar de overkant te varen, terwijl Hij het volk naar huis zou zenden. Toen Hij het volk had weggezonden, ging Hij de berg op om in afzondering te bidden. De avond viel en Hij was daar alleen. De boot was reeds een heel eind van de kust verwijderd en werd geteisterd door de golven, want zij hadden tegenwind. Tegen de morgen kwam Hij te voet over het meer naar hen toe. Maar toen de leerlingen Hem zo over het meer zagen gaan, raakten zij van streek omdat zij een spook meenden te zien en zij begonnen van angst te schreeuwen. Maar Jezus zei onmiddellijk tot hen: "Weest gerust, Ik ben het. Vreest niet." "Heer, antwoordde Petrus, als Gij het zijt, zeg mij dan dat ik over het water naar U toe moet komen." Waarop Jezus sprak: "Kom!" Petrus stapte uit de boot en liep over het water naar Jezus toe. Maar toen hij merkte hoe hevig de wind was, werd hij bang; hij begon te zinken en schreeuwde: "Heer, red mij!" Terstond stak Jezus zijn hand uit en greep hem vast, terwijl Hij tot hem zei: "Kleingelovige, waarom hebt ge getwijfeld?" Nadat zij in de boot gestapt waren, ging de wind liggen. De inzittenden wierpen zich voor Hem neer en zeiden: "Waarlijk, Gij zijt de Zoon van God."

Van eucharistie naar leven

"Kleingelovige, waarom hebt gij getwijfeld?" Dit is het verwijt van Jezus aan Petrus. Maar voelen wij dit verwijt ook niet tot ons gericht? Wie naar de verrezen Christus opkijkt en naar zijn woord luistert, durft alles en kan alles. Wie begint te twifelen, verliest vaste voet. Hij zinkt weg zo hij de hand van de redder niet voelt. Zo vergaat het ook de Kerk in de greep van het ongeloof. Zij houdt slechts stand in de mate dat zij gelooft in de Heer.